

Bygninger, hvor der ingen Menneſker bo, og den vil heller ikke for nogen komme til at ligge bekvemt paa Vejen til noget ſom helſt. Jeg forſtaar derfor ikke, at man valgte denne Plads, om jeg end maa indrømme, at af de tre Pladſer, man havde Valget imellem, var denne maatte den heldigſte. Der havde dog viſt intet været i Vejen for, at dette Spørgsmaal kunde være blevet afjort ſammen med Spørgsmaalet om Slotholmens Bebyggelse i det hele taget. Et ſaadant Forſlag er jo en Gang fremkommet i Tinget; men da jeg ikke den Gang var Medlem af Tinget, ved jeg ikke, hvor vidt man vilde følge dette Forſlag eller ej. Det er dog klart, at hvis man havde lagt Biblioteksbygningen nede i Nærheden af Højbro, vilde det have ſpartet en Del Tid for de bibliotekſøgende. Regner man blot en Beſparelſe af 10 Minutter frem og 10 Minutter tilbage, bliver det dog en Beſparelſe af 20 Minutter for hvert Beſøg, man aflægger paa Biblioteket, hvilket vilde blive ikke ſaa ſaa Arbejdstimer om Dagen for de bibliotekſøgende. Der var jo ogsaa Mulighed for, at Biblioteket kunde blive anbragt f. Eks. i Gøttersgade eller et andet Sted, og jeg maa derfor meget beklage, at man foreſlaar det anbragt paa den Plads. Jeg vil derfor henſtille til det eventuelle Udvalg ved Konference med Miniſteren at ſe, om det ikke ſkulde være muligt at komme til en noget anden Opfattelse af det henſigtsmæssige i at anbringe en Bygning ſom denne paa et ſaa isoleret og afſides Sted. Naar det drejer ſig om Opførelſen af en ſaa betydelig Bygning ſom den, her er Tale om, er det ganſke naturligt, at man ſtiller ſig ſelv det Spørgsmaal: Hvilke Reformere fører Bedtagelſen af dette Byggeforslag med ſig inden for det Omraade, Forſlaget vedrører, og det er da noget vanſkeligt at ſaa Dje paa den egentlige Fordel ved Forſlaget ud over den Sikring af Bibliotekets Indhold, ſom Forſlaget ganſke viſt vil medføre. Der findes paa et Bibliotek ſom det ſtore kongelige Bibliotek ikke blot Bøger, ſom laanes ud, eller ſom kunne benyttes paa Læſeſtuen; men der findes ogsaa ſtore Samlinger af Kobberſtik, illuminerede Haandſkrifter, andre Haandſkrifter o. ſ. v., der findes den meget betydelige Palmembladslitteratur, ſom Raſſ førte med hjem, og meget andet af den Beſtaffenhed, at det ikke egner ſig til Udlaan og næppe nok til Studium paa Stedet. Dette er dog ikke alene Tilfældet med vort ſtørſte Bibliotek; men det er ogsaa Tilfældet overalt i Udlandet, hvor man derfor har gennemført en Reform, ſom vel er ſaare lille, men dog af gennemgribende Betydning

for Benyttelſen. Reformen beſtaar deri, at der ved Siden af Læſeværelſet er indrettet et Værelſe med tilſtrækkelige Bysforhold, til at de beſøgende kunde tage et fotografiſt Aftryk af de Ting, de have Brug for. Der ſkal altsaa ikke indrettes noget egentligt Atelier, men kun et Værelſe til fotografiſt Brug, men vel at mærke et Værelſe, ſom ſkulde være offentlig tilgængeligt for de Folk, ſom ville benytte deres Fotografiapparater der. Iqe ſaa vel ſom Læſesalen nu er tilgængelig for Publikum i Almindelighed. Man maa ikke undervurdere Betydningen af en ſaadan lille Reform, hvis Gennemførelſe ikke blot vil have Betydning for Folk, ſom have Fotografiapparater, men ogsaa for andre, idet Forholdene ſnart vilde føre med ſig, at Biblioteksaſſiſtenterne ſtabe ſig en lille Indtægt ved at fotografere de Ting, ſom Folk ønske at benytte. Fra de ſtore engeliſke Biblioteker kan man ſaaledes beſtille et fotografiſt Aftryk af en enkelt Side i en Bog, hvorfor der betales en Skilling. Bibliotekets ſvagt lønnebe Aſſiſtenter kunne paa den Maade ſtaffe ſig en lille Ekſtraintægt, og dette rent private Forhold vilde nok udnikke ſig af ſig ſelv, naar vi først fik dette Værelſe indrettet. Det vilde ſaa føre til, at de Værdier, ſom nu ligge gemte i Billedværker eller andetſteds, vilde komme Læſeverdenen til ganſke anden Nytte end nu. Saadanne ſtore Billedværker kan man jo ikke ſaa udlaante, og det er kun ſaa her og endnu færre i Provinſerne, der kunne ſaa Tid til at gaa op og kigge i dem. Paa den Maade komme ſtore Værdier til at ligge hen uden at komme rigtigt til Nytte. Hvis nu Forholdet var ſaaledes, at man kunde ſaa fotografiſte Plader af diſſe Billeder, vilde det ikke blot have videnskabeligt Værd; men der vilde ſtabes en Brydelse og derved forøget Hygge for mange Hjem. Som Forholdene nu ere, maa man hjælpe ſig paa den Maade, at man beder et eller andet betydelig fotografiſt Etabliſſement, f. Eks. Paſcht & Crone, eller hvem det nu kan være, om gennem Forhandling med Overbibliotekaren at ſe at ſaa Bogen til Laans, for ſaa hjemme at tage de fotografiſte Aftryk, man ønsker, og ſaa ſiden ſørge for at ſaa Bogen tilbage til Biblioteket igen. Det er baade vidtløftigt, vanſkeligt og dyrt, og dertil kommer den Fare, der altid er ved at ſjerne diſſe Ting fra Biblioteket, enten det nu er Palmembladslitteraturen, værdifulde Haandſkrifter eller virkelige Kunſtværker. Paa den anden Side er det tungt nok for Overbibliotekaren at nægte Anvendelſen af diſſe Ting, fordi han ikke kan give ſit Samtykke til, at de for en Nat eller en Dag flyttes hen i et fotografiſt Atelier. Det er ikke